

NEDĚLNÍK ADAMA B. BARTOŠE (140) VYSMÁTÝ DŮCHODCE, KTERÝ NA NĚ VYZRÁL

infokuryr.cz/n/2023/07/18/nedelnik-adama-b-bartose-140-vysmaty-duchodce-ktery-na-ne-vyzral

kuryr

18. července 2023

Onehdá mi jeden známý vyprávěl o tom, že se jeho starý otec stěhuje do ciziny. Ne, neutíká do emigrace, to ne. I když...

Musím na to pořád myslet. A protože mne nenapadlo nic jiného, o co se s vámi tentokrát podělit, vrátím se k tomuto krátkému příběhu, na který si často – tak trochu závistivě – vzpomenu.

Otec známého je v důchodu, chce si ho užít, chce být zároveň nablízku dětem, z nichž syn žije zde, zatímco dcera pracovně v zahraničí. Od dcery má proto zprávy z první ruky, jak je v dané zemi zaprvé pěkně, zadruhé levněji a za třetí – klid. Syn v Čechách je zaneprázdňen prací, hodně cestuje po republice, takže by se o otce nemohl tolik starat, zatímco dcera v cizině má na otce naopak času hodně a k péči o něj má tak mnohem lepší podmínky. Otec by se musel přesunout „tam“, ale i to se dá zařídit...

Když otec vše promyslí, zjistí, že – i když to chce vyvinout poměrně mnoho úkonů, které s přesunem do zahraničí nastálo souvisejí – nakonec se život „tam“ ukáže mnohem jednodušší a výhodnější. Prodá byt v ČR, čímž získá prostředky nejen na přesun do zahraničí, ale i na pořízení skvěle zařízeného domku „tam“. Mám vám říkat, že bude u moře? Jo jo, to si pište, bude u moře. A mám vám říkat, že život v dané zemi je docela pohodička, protože tamní vláda je – na rozdíl od té naší – normální a občany nijak neokrádá a nebuzeruje, takže pokud se chováte slušně, je to v podstatě ráj na zemi? I to vám povídám...

A jak se rozhodne, tak i udělá. Sežene vízum, vyřídí formality, ale i trochu složitější úkony – protože, co si budeme říkat, ta země si dost hlídá, koho do sebe vpustí a koho ne (není to jako tady, kde bereme „nemakačanky“ všeho druhu) – a pak už jen hurá do letadla. Na druhém konci světa dcera zařídila vše potřebné, takže tatík může začít ihned doslova nový život v krásném bungalovu u moře – no prostě paráda. Ne čtrnáct dnů jako na dovolené a pak tradá zase domů. Na furt – nebo alespoň na tolik, kolik jen ještě času mu do konce života zbývá. A protože má tuhý kořínek, dá se předpokládat, že bude mít důchod dlouhý. Já, který miluji teplo a sluníčko, jsem se při těch slovech – když mi to kamarád líčil – zasnul. Panečku, to by bylo něco...

Ale to není to, proč to píšu. Jde také o to, že se otci – neplánovaně – podařilo vyřídít dvě mouchy najednou. On totiž také v naší zemi dosti nelibě nesl podobu politické situace, vykořisťování ze strany českých vlád, podlézání naší země Západu a vše z toho vyplývající, covidovou totalitu, zatahování naší země Hňupem do války s jadernou mocností, Pekarové dva svetry a všechna ta další lejna, která na nás naši politici denodenně valí, takže se bojíte ráno probudit, co si zase vymysleli, o co vás okradou, co do vás napíchaj, co vám zakážou a co naopak nakážou. Onen stařík není tuctový občan, kterému by vše bylo jedno, naopak poctivě sleduje

alternativní zprávy a situace v naší zemi ho skutečně neskutečně trápí. Jak ale říkám – to není ten důvod, proč se rozhodl přestěhovat. Přestěhoval se z příčin, které jsem načrtl výše.

A teď to přijde. Jistě, můžete si to domyslet, co to asi pro takového člověka znamená, když mu tyto starosti najednou, naráz, ze dne na den, odpadnou. Ale když mi to ten známý líčil svým barvitým a jadrným popisem, až mne to zaskočilo. Tak jednoduché to je... Co? No toto:

Poslouchejte: Otec už má vše zařízené, druhý den odlétá, za mořem ho čeká nový život (ale není to Amerika, abyste si nemysleli, to by si moc nepolepšil, tam jsou totiž u moci také naprostá hovada a život tam stojí za prd), zkrátka – vyhlídky na spokojený život a on přesto ještě před spaním jde na Aeronet a tam se zase rozčílí nad tupostí těch našich politiků, když si přečte nejnovější článek, kde pan VK ta naše politická hovada nemilosrdně švihá svým atamanským bičíkem.

A syn mu na to říká: Ale tati, vyser se už na to – už to nemusíš řešit. Už nemusíš řešit toho Fialu, ani válku, ani zdražování, ani Pekarovou, ani covid, ani elektřinu a ČEZ, ani rušení poboček České pošty, ani žlutomodrý hadr na Národním muzeu, ani tu krávu Černochovou, ani ty ukradený důchody, ani ty šmejdský stíhačky z USA, ani ten PraguePride, ani ty migranty, ani ty ukrajinský migranty, ani toho hajzla Novotného, no prostě nic, chápeš...? Těš se na to, co tě odteď čeká...

A přesně tak to je. Vládnou nám šmejdi a dokud jsme v jejich „jurisdikci“, mohou na nás a mohou dělat vše, co se jim zlíbí a co jim dovolíme. V podstatě se tady před nimi neschováme, vše mají pod palcem a my jsme ODS-ouzeni k tomu, aby nás vykořisťovali a buzerovali.

Ale když vás buzerují, nemusíte si to nechat líbit. Můžete – pokud je to ve vašich silách, možnostech a schopnostech – odejít a žít život někde jinde a v tu chvíli vám Fiala a celá ta jeho banda

kolaborantskejch budižkničemů mohou vlízt akorát tak na záda...

A otec nad tím chvíli přemýšlí a říká: No jo, máš pravdu, synu. Já už to skutečně řešit nemusím... A v jeho slovech je znít velká úleva a skoro až nepopsatelná radost.

Bude ho to trápit, to ano – až si i „tam“ otevře Aeronet a přečte si zase něco o tom, jak „Česko snese fšecko“. Asi ho to zabolí a bude mu to líto, v jakých sračkách je země, ve které se narodil, ale to bude asi tak vše. Politici-hovada už na něj nebudou moci a on jim bude moci ukázat pomyslný prostředník. Naserte si...

Bude si žít svůj klidný život v zemi, kde je pořádek a bezpečí, kde jsou tradiční hodnoty ještě v pořádku, kde je levno, kde je pěkně, kde nehrozí válka, bude si žít tam v baráčku u moře, dcera ho bude obletovat, bude si spokojeně popíjet koktejl na pláži a užívat si důchod, tak by to sakra mělo bejt, ne? Pro to se celý život dřel, aby si teď mohl spokojeně užívat. Jenže smutné je, že musí vypadnout z této země, aby si ten spokojenej důchod mohl dovolit, protože tady ho o důchod nejen okradou, ale nejspíše by ho ani do důchodu nepustili, nutili by ho makat do poslední chvíle a pak by ho ještě povinně opíchali „vakcínou“, aby předčasně natáhl brka a nezatěžoval státní rozpočet...

Je to smutné, že abyste se vymanili z jejich osidel, musíte vypadnout nejen „za kopečky“, ale někam hodně hodně daleko. Ale když to uděláte, stojí to za to.

A proč to píšu? Z různých důvodů nemohu udělat to, co starý pán, o kterém mluvím. Budu muset ta politická hovada a jejich nápady snášet dál a budou v tom nejspíše muset žít i moje děti. Ale ta představa – zvednout se a vysmát se jim do ksichtu – ta je krásná, že?

A tento úhel pohledu – tedy to, když si uvědomíme, že žijeme v nějakém Matrixu, který nás štvě a ze kterého na první pohled není úniku, ačkoli je to jen zdání, které klame (protože uniknout se z něj

při troše štěstí a odvahy dá) – je do jisté míry osvobozující. Nemusí to tak být. Můžeme to změnit. Můžeme rozhodnout o svém životě my sami, ne oni. Můžeme rozhodnout o svém osudu. Vlastně stačí jen sakramentsky málo. Vzít si pilulku pravdy, sbalit si kufr, najít v sobě odvalu...

Je to velké téma a myslím, že se k němu v příštím nedělníku vrátím. Už i proto, že vím, že tak jednoduché to není. A že ne každý má tuto možnost.

Pokud jste na dovolené, a je jedno, zda někde u moře či u rybníka, přeji vám, abyste – alespoň na chvíli – mohli vypnout a hodit ty zmetky za hlavu. Přijít na jiné myšlenky. Užít si život, léto, slunce, teplo. Nenechat se jimi otravovat. Odpočinout si. Vykopnout je ze své hlavy.

A pokud na dovolenou nejezdíte, protože už jste v důchodu a máte v důchodu kvůli vládě hluboko do kapsy a to, co jsem výše popsal – onen luxus vypaření se z této země – si nemůžete dovolit nebo ho z principu odmítáte (i o tom budu psát příště), mi to nemějte za zlé – nechci vás trýznit řešeními, která jsou pro vás nedosažitelná či nepřijatelná. Rozumím vám, už i proto, že sám bych odejít nedokázal. A rozumím těm, kteří namítnou, že bychom naši zemi těm hajzlům nechat neměli. Do třetice vím, že takové řešení si finančně může dovolit jen málokdo.

Takže budeme muset společně vymyslet, jak to udělat, aby se zde dalo žít. Třeba vás při tom odpočinku, relaxaci a při tom snění napadne, jak z toho Matrixu vypadnout nejen na chvíli, ale nadobro. A nejen sám / sama, ale jak probudit co nejvíce lidí a vzít je s sebou...

mějte se fajn, krásné léto a Vlasti zdar!

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie

